

skal bruge alle midlerne i det, man kalder en blød sikkerhedspolitik.

Vi er også glade for, sådan i parentes sagt, at det nu har været muligt at flytte lidt af pengene fra det militære budget over til nogle af de andre internationale indsats. Det tror vi faktisk der er meget brug for. Hvis man kigger på Kosovo og andre områder, så er jo realiteten, at vi er låst fast ganske mange år i en indsats, hvis vi skal have noget ud af det, vi har startet, og forhåbentlig få et bedre europæisk samarbejds-klima og nogle muligheder for overlevelse.

Men den indsats, som er startet i Kosovo og i Bosnien, er jo altså ikke en indsats, der strider mod vores normale indsats over for udviklings-landene og de fattigste lande.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at de lande, vi her taler om, indkomstmæssigt ligger på niveau med andre af vores samarbejdslande i Afrika. I 1997 var det sådan, at både Bosnien og Albanien indkomstmæssigt lå på niveau med Zimbabwe, og det er ikke gået fremad siden, skulle jeg hilse og sige. Derfor har vi her at gøre med lande i den allerfattigste del af verden, og derfor er der ikke noget som helst forkert i også at have en stor bistandsindsats dér.

Det, som vi til gengæld kan sige, når vi bliver spurgt om, hvordan vi bare kan flytte penge, er: Jamen vores budget stiger; derfor er det kun et spørgsmål om ganske kort tid, før vi faktisk kan sørge for, at niveauet i de fattige lande i Afrika bliver det samme, som det var tidligere. Det er en stor fordel i forhold til den diskussion, der i øvrigt sker på verdensplan om flytning af bistand til europæiske lande.

Men der er nogle meget afgørende muligheder i den internationale indsats, som vi fra radikal side lægger stor vægt på. Jeg tror, det er vigtigt, at man i disse tider ser dansk indenrigs-politik og dansk udenrigspolitik i en nær sammenhæng. Hvis man glemmer, at vi er en del af den store verden, vil vi inden længe føle, at vi har forspildt nogle meget store muligheder.

Jeg skal ikke i den sammenhæng gå meget længere ind i det internationale, men blot sige, at vi er også meget villige til at diskutere politiforlig, sådan som det har været en del af debatten her i dag. Vi mener også, at der er brug for synligt politi. Vi er faktisk enige i det, som justitsministeren har foretaget sig i forhold til Odense. Jeg vil blot sige, at der er andre steder, hvor volden trives, end i Vollsmose, og derfor er der også brug for, at vi gør noget på den internationale scene. Vi har faktisk nogle meget

fremragende erfaringer med dansk politi i international sammenhæng. Dem skulle vi se at trække på.

Et andet punkt, hvis man skal snakke om de initiativer, vi har brug for, er DSB. Der er brug for et forlig omkring DSB eller en aftale omkring DSB, som skaber nogle bedre muligheder. Man kan sige, at det er lidt selvmodsigende at sige det, men togdriften er altså ikke på skinner. Det kan vi forhåbentlig sørge for at den kommer. Der er brug for, at kvaliteten bliver sat op, og at man sørger for, at Banestyrelsen kan noget mere, end den kan i dag.

På kulturområdet er jeg selvfølgelig som andre overordentlig tilfreds med, at vi har fået et forlig om Det Kongelige Teater. Jeg er også overordentlig tilfreds med, at der nu er skabt nogle nye perspektiver på biblioteksområdet – et længe næret ønske, som ikke blot kulturministeren har haft, men som vi også har haft i Det Radikale Venstre. Vi ser frem til den lov, der nu kommer.

Endelig som det sidste vil jeg sige, også i forlængelse af det, CD's ordfører sagde, at det er klart, at der er nogle overvejelser omkring administrationen i Udlændingestyrelsen. Vi skal ikke blande os i, hvordan administrationen præcis skal være; men den skal selvfølgelig være sådan, som det var forudsat af dem, der vedtog lovgivningen. Der skal jo i hvert fald være en koordinering.

Jeg skal heller ikke blande mig i, om administrationen er tilrettelagt på den rette måde. Men jeg var meget glad for at høre statsministerens udtalelser her hen på sensommeren om, at også han kunne se, at der nok var brug for visse ændringer. Det ser vi frem til at der faktisk bliver tale om.

Lad mig så blot slutte af med at sige, at det jo ikke har været sådan en voldsom krigerisk debat. Det skal man jo heller ikke efterlyse. Jeg går bestemt ind for sådan mere civiliserede former. Men det kan man blot konstatere og dermed også konstatere, at med hensyn til finansloven og regeringens muligheder for at komme igen med det finanslovsforslag, der nu er fremsat, at dér tror jeg også det bliver svært at bevare pessimismen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig skal vi hjælpe med genopbygningen i Kosovo og på Balkan, det er klart; men jeg forstår ikke, hvordan De Radikale kunne gå